

SECTIO III.

§. I.

Quod denique 3) & ultimo attinet ad Præjudicia practica AVARITIAE, quæ propriam utilitatem ubique pro fundamento ac principio habent, respiciemus, secundum ordinem huc usque servatum, non solum ad Præjudicia circa præcepta *Theologiae Positivæ*, sed & *Theologiae Moralis* occupata.

§. II.

Præjudicia practica, quæ circa præcepta *Theologiae Positivæ* occupantur, versantur circa doctrinam *de Deo*, *Providentia divina*, *Beatitudine aeterna*, *Conversione & Regeneratione*.

§. III.

Quod itaque attinet ad Præjudicia practica circa doctrinam *de Deo*, ea huc redeunt:

1. Deum sibi concipiunt tanquam hominibus parum benignum ac fidum, aut in servandis verbi sui promissis constantem. Nempe hi homines ἀσφογοί, cum ipsi omni amore & benignitate destituantur, non solum alios homines, sed & ipsum Deum ex suo ingenio aestimant. Sed conf. *Pf. CXXXVI, 1. XXXIII, 5. Prov. VIII, 31. Pf. CIV, 31.*

2. Deum esse nimis durum, dum non omnia hujus mundi bona in ipsorum sinum effundit, & ipsis nonnunquam adversa quaedam evenire sinit. Sed conf. *Deut. XXXII, 4. Apoc. XVI, 7.*

§. IV.

Præjudicia practica circa *Providentiam divinam* ea sunt:

1. Putant, se sibi ipsis posse prospicere, illudque ut faciant necessarium esse, (man müsse auch auf das künftige sehen /

100